Muhammed es-Salih el-'Usejmin

PROPISI SEHVI-SEDŽDE

minber publishing

prijevod: Abdullah Muslim

Propisi sehvi-sedžde

Muhammed es-Salih el-'Usejmin

Hvala pripada samo Allahu, Gospodaru svih svjetova i neka su salavat i selam na našeg vjerovjesnika Muhammeda, koji je dostavio Objavu jasnu, na njegove ashabe i sve one koji ih slijede u dobru sve do Sudnjeg dana!

Mnogi ljudi ne poznaju većinu propisa obavljanja sehvi-sedžde u namazu. Tako ima onih koji sehvi-sedždu ne obavljaju na mjestu na kojem bi je trebalo učiniti, a ima i onih koji je čine na mjestu na kojem je ne treba učiniti. Također ima i onih koji sehvi-sedždu čine prije predaje selama, iako je treba učiniti poslije njega, kao što ima i onih koji ovu sedždu čine nakon selama, iako je treba činiti prije njega.

Zbog toga je veoma važno poznavati propise sehvi-sedžde, a posebno se ova važnost odnosi na imame za kojima se ljudi u namazu povode i koji imaju odgovornost da prilikom predvođenja muslimana u namazu izvršavaju ono što je propisano. Drago mi je što mojoj braći mogu iznijeti neke propise vezane za ovo pitanje, nadajući se da će Allah ovime dati koristi Svojim robovima vjernicima, pa tražeći pomoć od Allaha Uzvišenog i moleći od Njega uspjeh i ono što je ispravno, kažem:

Pod sehvi-sedždom podrazumijevaju se dvije sedžde koje klanjač čini zbog neke mahane koja se zbog zaborava desila u njegovom namazu. Tri su povoda za sehvi-sedždu:

1. dodavanje
2. izostavljanje
3. sumnja.

DODAVANJE

Ako bi klanjač u svome namazu namjerno dodao stajanje (kijam), sjedenje, ruku‘ ili sedždu, namaz mu ne bi bio ispravan, a ako bi to bilo zbog zaborava ali se sjeti dodavanja tek nakon što se ono desilo, onda je dovoljno da učini sehvi-sedždu i namaz mu je ispravan. Međutim, ako bi se u trenutku dodavanja sjetio da se radi o dodavanju, onda mu je obavezno prekinuti sa obavljanjem toga i učiniti sehvi-sedždu, a namaz će mu biti ispravan.

Primjer:

Osoba je klanjala podne namaz pet rekata, ali se sjetila da je dodala rekat tek kada je bila na zadnjem sjedenju – u tom slučaju će završiti sa učenjem na sjedenju, predati selam, učiniti sehvi-sedždu i ponovo predati selam. U slučaju da se tek nakon predaje selama sjetila da je dodala rekat, onda će učiniti sehvi-sedždu kad se sjeti i ponovo predati selam. Međutim, ako bi joj u toku obavljanja tog rekata naumpalo da se radi o petom rekatu, onda će istog trenutka sjesti, proučiti tešehhud, predati selam, učiniti sehvi-sedždu i ponovo predati selam.

Dokaz za ovo je hadis kojeg prenosi Abdullah ibn Mes'ud, radijallahu 'anhu,[1] da je Vjerovjesnik, sallallahu 'alejhi ve sellem, klanjao podne sa pet rekata, pa mu je rečeno: „Je li namaz produžen?"[2], pa je on upitao: *„Kako to?"* Rekli su: „Klanjao si pet rekata", pa je on učinio dvije sedžde nakon što je predao selam[3], a u jednoj predaji stoji: „pa se okrenuo prema kibli, sjeo, učinio dvije sedžde i predao selam"[4].

Predavanje selama prije nego se završi namaz spada u dodavanje u namazu,[5] pa ako bi klanjač namjerno predao selam prije nego bi završio sa namazom, njegov namaz bi bio pokvaren. Ukoliko bi to klanjač uradio iz zaborava, ali se toga sjeti tek nakon što prođe više vremena, onda će ponovo klanjati taj namaz. Međutim, ako bi se toga sjetio nakon kraće pauze, kao npr. dvije-tri minute, onda će upotpuniti svoj namaz, predati selam, učiniti dvije sedžde i ponovo predati selam.

Dokaz za ovo je hadis koji prenosi Ebu Hurejre, radijallahu 'anhu, da je Vjerovjesnik, sallallahu 'alejhi ve sellem, klanjao ljudima kao imam podne ili ikindiju, pa je predao selam nakon dva rekata. Ljudi koji uvijek prvi izlaze iz mesdžida su izlazeći govorili: „Namaz je skraćen!" Vjerovjesnik, sallallahu 'alejhi ve sellem, je sjeo kod drveta koje je bilo u mesdžidu i na njega se naslonio, izgledajući kao ljut, pa je jedan od prisutnih

[1] Buharija i Muslim.
[2] Tj. „da li je povećan broj rekata sa četiri na pet?" (prim. prev.)
[3] Tj. učinio je sehvi-sedždu iako je već bio predao selam. (prim. prev.)
[4] Ebu Davud, Tirmizi, En-Nesai, Ibn Madže.
[5] Smatra se dodavanjem jer je učinjen tokom namaza, a ne na kraju namaza.

ustao i upitao: „Allahov Poslaniče, jesi li zaboravio ili si skratio namaz?“, a Vjerovjesnik, sallallahu ‘alejhi ve sellem, je odgovorio: *„Niti sam zaboravio niti skratio.“* Tada čovjek reče: „Ipak si zaboravio“, pa je Vjerovjesnik, sallallahu ‘alejhi ve sellem, upitao prisutne ashabe: *„Je li istina ovo što je rekao?“* Odgovorili su: „Jeste“, pa je Vjerovjesnik, sallallahu ‘alejhi ve sellem, ustao, klanjao ono što je preostalo od namaza, predao selam, zatim učinio dvije sedžde i potom predao selam.[6]

Ukoliko bi imam predao selam prije završetka namaza, a među klanjačima bude neko ko je propustio nešto od namaza (jer je zakasnio) i u tom trenutku ustane da nadoknadi propušteno, ali se imam u međuvremenu sjeti da namaz nije upotpunjen te ustane da ga dovrši, onda ovi klanjači koji su ustali da bi nadoknadili propušteno imaju pravo izbora:

- da nastave klanjati propušteno i učine sehvi-sedždu,

- da nastave klanjati za imamom i da, kad on preda selam, nadoknade ono što su propustili, predaju selam i učine sehvi-sedždu.

Prioritetnije je da se primjenjuje ovo drugo mišljenje.

[6] Buharija i Muslim.

IZOSTAVLJANJE

Izostavljanje ruknova

Ukoliko bi klanjač izostavio početni tekbir, koji je rukn namaza, namaz mu ne bi bio ispravan bez obzira da li je izos tavljanje bilo namjerno ili iz zaborava, jer u tom slučaju namaz nije ni počeo. Također, namaz ne bi bi ispravan ni ukoliko bi se namjerno izostavio neki drugi rukn mimo početnog tekbira.

Međutim, ukoliko bi klanjač neki od ruknova izostavio iz zaborava, ali se sjeti toga tek kada dođe do istoga rukna na sljedećem rekatu, onda rekat u kojem je taj rukn ispušten prestaje važiti a rekat kojeg trenutno obavlja zauzima njegovo mjesto. Ali, ako bi se sjetio da je izostavio rukn, a još uvijek nije stigao do njega na sljedećem rekatu, onda mu je obaveza da obavi rukn koji je izostavio i da od njega nastavi klanjati dalje. U oba ova slučaja obavezno je učiniti sehvi-sedždu nakon predaje selama.

Primjer (1):

Osoba je zaboravila učiniti drugu sedždu na prvome rekatu i toga se sjetila na sjedenju između dvije sedžde na drugom rekatu – prvi rekat prestaje važiti i njegovo mjesto zauzima drugi rekat kojeg će računati kao prvi rekat, te će od njega nastaviti sa namazom, predati selam, učiniti sehvi-sedždu i ponovo predati selam.

Primjer (2):

Osoba je zaboravila učiniti drugu sedždu i sjedenje prije nje na prvom rekatu i toga se sjetila nakon što je obavila ruku‘ na drugom rekatu – istog trenutka će sjesti i učiniti tu sedždu koju je izostavila, te od nje nastaviti klanjati namaz, predati selam, učiniti sehvi-sedždu i ponovo predati selam.

Izostavljanje vadžiba

Ukoliko bi klanjač namjerno izostavio neki od vadžiba namaza, namaz mu ne bi bio ispravan, a ako bi to bilo iz zaborava i sjeti se toga prije nego nastavi dalje obavljati namaz, onda će učiniti taj vadžib i neće imati nikakvih posljedica. Međutim, ako bi se osoba sjetila da je izostavila neki vadžib nakon što je nastavila dalje klanjati namaz, ali prije nego je stigla do rukna koji slijedi poslije njega, vratit će se i učiniti ispušteni vadžib, te upotpuniti namaz, predati selam, učiniti sehvi-sedždu i ponovo predati selam. Ali, ukoliko bi se sjetila nakon što dođe do rukna koji slijedi iza toga, onda se neće vraćati da bi učinila ispušteni vadžib, nego će nastaviti klanjati svoj namaz a sehvi-sedždu će učiniti prije predaje selama.

Primjer:

Osoba se nakon učinjene druge sedžde drugog rekata htjela ustati na treći rekat zaboravivši prvi tešehhud i toga se sjetila prije nego se počela podizati – u ovom slučaju će ostati na sjedenju i proučiti tešehhud, potom dovršiti svoj namaz i neće ništa morati učiniti. Ali, ako se sjetila propuštenog tešehhuda nakon što se počela ustajati, a prije nego se potpuno uspravila, onda će se vratiti na sjedenje i proučiti tešehhud, potom dovršiti svoj namaz i predati selam, učiniti sehvi-sedždu i ponovo predati selam.

Međutim, ukoliko se sjetila da je izostavila sjedenje tek nakon što se u potpunosti uspravila, onda se ne mora vraćati na sjedenje, nego će nastaviti svoj namaz i učiniti sehvi-sedždu prije nego preda selam.

Dokaz za ovo je hadis kojeg bilježi Buharija i drugi pored njega,[7] od Abdullaha ibn Buhejne, radijallahu ‘anhu, da je Vjerovjesnik, sallallahu ‘alejhi ve sellem, klanjao kao imam podne namaz, pa je nakon prva dva rekata ustao ne obavivši sjedenje (tj. prvo sjedenje), a ljudi su ustali za njim. Kada se namaz priveo kraju, ljudi su čekali njegovu predaju selama, a on je sjedeći donio tekbir, učinio dvije sedžde prije nego je predao selam i nakon toga predao selam.

[7] Buharija i Muslim.

SUMNJA

Sumnja je dvoumljenje između dvije stvari, na način da je osoba neodlučna koja se od njih dvije desila. Na sumnju u ibadetima ne treba obraćati pažnju u tri slučaja:

a) ako se radi čisto o sumnji (pretpostavci, iluziji) koja nije stvarnost, kao što je to kod onoga kojem šejtan ubacuje vesvese;

b) ako se kod osobe sumnja javlja veoma često, tako da ne može obaviti nijedan ibadet a da se kod njega u toku obavljanja tog ibadeta ne javi sumnja;

c) ako se sumnja javi nakon što je ibadet već obavljen.

U ova tri slučaja se ne pridaje važnost sumnji sve dok se sa sigurnošću ne utvrdi šta se desilo, nakon čeka će postupiti u skladu s time što je utvrđeno.

Primjer:

Osoba je klanjala podne-namaz i kada je završila, posumnjala je da li je klanjala tri ili četiri rekata – u ovom slučaju osoba neće obraćati pažnju na ovu sumnju sve dok sa sigurnošću ne utvrdi da je klanjala samo tri rekata i tada će, ukoliko nije prošlo mnogo vremena od obavljanja tog namaza, upotpuniti svoj namaz, predati selam, učiniti sehvi-sedždu i ponovo predati selam. Međutim, ako se toga sjeti tek nakon što je proteklo više vremena, onda će taj namaz ponovo klanjati.

Kada je u pitanju sumnja u drugim slučajevima, mimo ova tri koja su navedena, onda se ona uzima u obzir.

Sumnja u namazu može biti u jednoj od dvije situacije:

1) da kod osobe pretegne mišljenje ka jednoj od dvije stvari, i u tom slučaju će postupiti po onome što joj prevagne, upotpunit će svoj namaz u skladu sa tim, predati selam, učiniti sehvi sedždu i ponovo predati selam.

Primjer:

Osoba klanja podne i na jednom rekatu posumnja da li je to drugi ili treći rekat, ali onda kod nje prevagne mišljenje da se radi o trećem rekatu – uzet će da je rekat koji klanja treći rekat i klanjati rekat koji je preostao, predati selam, učiniti sehvi-sedždu i ponovo predati selam.

Dokaz za ovo je hadis zabilježen u dva *Sahiha* i drugim hadiskim zbirkama, kojeg prenosi Abdullah ibn Mes'ud, radijallahu 'anhu, da je Vjerovjesnik, sallallahu 'alejhi ve sellem, rekao: *„Ako neko od vas posumnja u svome namazu, neka odluči šta je ispravno i na osnovu toga upotpuni svoj namaz, a zatim preda selam i potom učini dvije sedžde."*[8]

2) da osoba ne može dati prednost nijednom od dva mišljenja, i u tom slučaju će prihvatiti ono što je sigurno, a to je manji broj, te prema tome upotpuniti svoj namaz, učiniti sehvi-sedždu prije selama i potom predati selam.

[8] Buharija i Muslim, a ovo je Buharijin rivajet.

Primjer:

Osoba je klanjala ikindiju i na jednom rekatu posumnjala da li je to drugi ili treći rekat, ali nije mogla dati prednost nijednoj od dvije mogućnosti – uzet će da se radi o drugom rekatu, nakon njega obaviti prvo sjedenje i klanjati još dva rekata, učiniti sehvi-sedždu i predati selam.

Dokaz za ovo je hadis koji prenosi Ebu Se'id el-Hudri, radijallahu 'anhu, da je Vjerovjesnik, sallallahu 'alejhi ve sellem, rekao: *„Kada neko od vas posumnja da li je klanjao tri ili četiri rekata namaza, neka odagna sumnju i drži se onoga što je sigurno i neka učini dvije sedžde prije nego preda selam. Ako bude klanjao pet rekata, sedžde koje je učinio dat će njegovom namazu status parnog namaza, a ako bude klanjao četiri rekata koliko je i potrebno, te sedžde će biti poniženje za šejtana."*[9]

Primjer sumnje u namazu:

Ako bi osoba pristupila namazu dok je imam na ruku'u, donijet će početni tekbir stojeći i potom učiniti ruku' i tada se naći u jednom od tri slučaja:

1) da je siguran da je zatekao imama na ruku'u prije nego se podigao sa njega i u tom slučaju je pristigao na taj rekat i sa njega spada obaveza učenja Fatihe;

2) da je siguran da se imam podigao sa ruku'a prije nego je uspio pristupiti namazu, te tako nije stigao na rekat;

[9] Muslim.

3) da sumnja da li je zatekao imama na ruku'u i tako pristigao na rekat, ili se imam podigao sa ruku'a prije nego ga je on uspio učiniti, te je u tom slučaju propustio rekat. Ako kod njega prevagne jedno od dva mišljenja, onda će postupiti u skladu s njim i svoj namaz prema njemu upotpuniti, predati selam, zatim učiniti sehvi-sedždu i ponovo predati selam, osim u slučaju ako je propustio nešto od namaza, jer u tom slučaju neće činiti sehvi-sedždu. Ali, ako kod njega ne prevagne nijedno od dva mišljenja, onda će postupati po onome što je sigurno (tj. da je propustio rekat) i na osnovu toga upotpuniti svoj namaz, te učiniti sehvi-sedždu prije nego preda selam.

Ako bi osoba posumnjala u namazu i postupila po onome što je sigurnije ili onome što mu prevagne kao ispravnije, kako smo to već objasnili, a potom joj postane jasno da je postupila ispravno i da namazu nije ništa dodala niti oduzela, onda sa nje spada obaveza činjenja sehvi-sedžde, jer je sumnja kao njen uzrok prestala.

Prema drugom mišljenju, sa ovakve osobe ne spada obaveza činjenja sehvi-sedžde jer će njome poniziti šejtana, prema riječima Vjerovjesnika, sallallahu 'alejhi ve sellem: *„...a ako bude klanjao četiri rekata koliko je i potrebno, te sedžde će biti poniženje za šejtana"*, a i stoga jer je dio svoga namaza klanjao sa sumnjom. Ovo mišljenje je ispravnije.

Primjer:

Osoba je klanjala namaz i na jednom od rekata posumnjala da li se radi o drugom ili trećem rekatu. Nijednoj od

dvije mogućnosti nije mogla dati prednost, pa je uzela da je to drugi rekat i nastavila klanjati. Potom joj je postalo jasno da je to stvarno bio drugi rekat. Prema prvom mišljenju nije dužan učiniti sehvi-sedždu, dok je prema mišljenju kojem smo dali prednost, dužan učiniti sehvi-sedždu prije nego preda selam.

SEHVI-SEDŽDA ONOGA KO KLANJA ZA IMAMOM

Ako se imam zbuni u namazu, obaveza je onome ko za njime klanja da ga slijedi prilikom činjenja sehvi-sedžde, prema riječima Vjerovjesnika, sallallahu ‘alejhi ve sellem: *„Imam je postavljen da bi se slijedio, pa mu se nemojte suprotstavljati...“*, pa sve do riječi: *„kada učini sedždu, i vi je učinite“*.[10]

Nema razlike između situacije kada imam čini sehvi-sedždu prije ili poslije selama. U obje ove situacije je obavezno onome ko klanja za imamom da ga slijedi, osim u slučaju ako je klanjač zakasnio na namaz pa se naknadno priključio namazu od koga mu je prošao jedan dio.

U slučaju kada imam čini sehvi-sedždu nakon predaje selama, onaj ko je zakasnio neće imama slijediti u tome jer on ne može predati selam sa imamom. Prema tome, nastavit će klanjati ono što je propustio od namaza, predat će selam, učiniti sehvi-sedždu i ponovo predati selam.

Primjer:

Osoba je pristupila namazu za imamom na posljednjem rekatu, a imam je trebao učiniti sehvi-sedždu poslije predaje selama. Kada imam preda selam, osoba koja je zakasnila neće činiti (sehvi) sedždu sa imamom, nego će

[10] Buharija i Muslim.

ustati i klanjati ono što je propustila od namaza i učiniti sehvi-sedždu nakon predaje selama.

Ukoliko bi se onaj ko klanja za imamom zbunio u namazu, a nije ništa od namaza propustio, onda neće činiti sehvi-sedždu, jer bi njeno činjenje bilo suprotstavljanje imamu i nepravilnost u slijeđenju istog, i jer su ashabi izostavili prvo sjedenje kada ga je zaboravio Vjerovjesnik, sallallahu ‘alejhi ve sellem, pa su ustali za njim izostavljajući sjedenje i čuvajući propis slijeđenja imama i nesuprotstavljanja njemu.

Ako bi osoba koja klanja za imamom propustila nešto od namaza pa učinila neku grešku dok klanja za imamom ili dok naklanjava ono što je propustila, onda sa nje ne spada obaveza činjenja sehvi-sedžde, pa će, nakon što nadoknadi ono što je propustila, učiniti sehvi-sedždu prije ili poslije predaje selama, shodno objašnjenjima koja su prethodno data.

Primjer:

Ako bi onaj ko klanja za imamom, na ruku‘u zaboravio izgovoriti *Subhane rabbije'l-‘azim*, a nije ništa propustio od namaza, onda ne mora činiti sehvi-sedždu, a ako je propustio rekat ili više rekata, onda će učiniti sehvi-sedždu prije predaje selama.

Primjer:

Osoba klanja za imamom podne-namaz, pa kada imam ustane na četvrti rekat ova osoba ostane na sjedenju misleći da je to bio zadnji rekat (tj. misleći da je i imam na sjedenju). Međutim, kada osoba uvidi da je imam ustao i ona ustane – u tom slučaju, ako nije propustila ništa od namaza, neće činiti sehvi-sedždu, a ako je propustila rekat ili više, onda će nadoknaditi ono što je propustila, predati selam, učiniti sehvi-sedždu i ponovo predati selam. Ova sedžda je zbog sjedenja koje je osoba dodala kada je imam ustao na četvrti rekat.

SAŽETAK

Iz prethodnog izlaganja se vidi da se sehvi-sedžda nekada čini prije, a nekada poslije predaje selama.

Sehvi-sedžda se prije predaje selama čini u dva slučaja:

1) **u slučaju izostavljanja**, a radi hadisa kojeg prenosi ‘Abdullah ibn Buhejne, radijallahu ‘anhu, da je Vjerovjesnik, sallallahu ‘alejhi ve sellem, učinio sehvi-sedždu prije predaje selama kada je izostavio prvo sjedenje.[11]

2) **u slučaju sumnje ukoliko se ne može dati prednost nijednom od dva mišljenja**, a radi hadisa Ebu Se‘ida el-Hudrija, radijallahu ‘anhu, o osobi koja je klanjala namaz, a nije znala koliko je rekata klanjala, tri ili četiri, pa joj je Vjerovjesnik, sallallahu ‘alejhi ve sellem, naredio da učini dvije sedžde prije predaje selama.[12]

Sehvi-sedžda se poslije predaje selama čini u dva slučaja:

1) **u slučaju dodavanja**, a radi hadisa kojeg prenosi ‘Abdullah ibn Mes‘ud, radijallahu ‘anhu, da je Vjerovjesnik, sallallahu ‘alejhi ve sellem, klanjao podne namaz sa pet rekata, pa kada su mu to nakon što je predao selam spomenuli, učinio je dvije sedžde i ponovo predao selam.

[11] Hadis je prethodno citiran.
[12] Hadis je prethodno citiran.

On nije objasnio da su njegove sedžde učinjene nakon predaje selama zbog toga što on prije predaje selama nije znao da je učinio dodavanje u namazu, tako je ovo dokaz za općeniti propis da se sehvi-sedžda za dodavanje u namazu čini nakon predaje selama, svejedno da li je osoba bila svjesna da je nešto dodala namazu prije predaje selama ili je za to saznala tek nakon toga.

Primjer ovome je slučaj kada osoba iz zaborava preda selam prije nego se namaz dovrši, pa se sjeti da namaz još nije završen, te ga upotpuni. Ova osoba je dodala selam u namazu gdje mu nije bilo mjesto, pa će učiniti sehvi-sedždu poslije predaje selama,[13] a zbog hadisa kojeg prenosi Ebu Hurejre, radijallahu ‘anhu, da je Vjerovjesnik, sallallahu ‘alejhi ve sellem, klanjao podne ili ikindiju i predao selam nakon dva rekata, pa su mu to spomenuli, a on je upotpunio namaz, predao selam, učinio sehvi-sedždu i ponovo predao selam.[14]

2) **u slučaju sumnje kod koje se da prednost jednom od dva mišljenja**, a radi hadisa kojeg prenosi Ibn Mes‘ud, radijallahu ‘anhu, da je Vjerovjesnik, sallallahu ‘alejhi ve sellem, naredio da onaj ko posumnja u namazu pokuša odabrati ispravnije mišljenje i da na osnovu njega završi sa namazom, a potom preda selam i učini sehvi-sedždu.[15]

Ukoliko bi se desile dvije greške u namazu tako da je zbog jedne trebao učiniti sehvi-sedždu prije predaje selama, a zbog druge poslije predaje selama, onda je mišljenje uleme da se sehvi-sedžda treba učiniti prije predaje selama.

[13] Tj. poslije selama na kraju namaza, a ne nakon ovog „dodatog“ selama koji je višak. (prim.prev.)
[14] Hadis je prethodno citiran.
[15] Hadis je prethodno citiran.

Primjer:

Osoba klanja podne-namaz i ustane na treći rekat zaboravivši na prvo sjedenje, a zatim, nakon obavljenog trećeg rekata, sjedne misleći da je to drugi rekat, te se potom sjeti da se radilo o trećem rekatu. Ova osoba će ustati i klanjati još jedan rekat (koji joj je preostao), učiniti sehvi-sedždu i predati selam.

Ova osoba je izostavila prvo sjedenje, zbog čega se sehvi-sedžda čini prije predaje selama, a zatim je dodala sjedenje nakon trećeg rekata zbog čega se sehvi-sedžda čini nakon predaje selama, i u ovom slučaju daje se prednost činjenju sehvi-sedžde prije predaje selama, a Allah najbolje zna.

Allaha molim da nas i našu braću muslimane uputi ka razumijevanju Njegove knjige i sunneta Njegovog poslanika, sallallahu ‘alejhi ve sellem, da učini da po tome dvome postupamo i javno i tajno, i to i u vjerovanju, i u ibadetu i u našim međusobnim odnosima, te da svima nama podari lijep završetak, a On je i Plemeniti.

Neka je hvala Allahu Gospodaru svih svjetova i neka su salavat i selam na našeg Vjerovjesnika Muhammeda, njegovu porodicu i sve ashabe.

Muhammed es-Salih el-'Usejmin
04/03/1400.g.H.

SADRŽAJ

Propisi sehvi-sedžde.....1
Dodavanje.....3
Izostavljanje.....6
Izostavljanje ruknova.....6
Izostavljanje vadžiba.....7
Sumnja.....9
Sehvi-sedžda onoga ko klanja za imamom.....14
Sažetak.....17
Sadržaj.....20

muslimedija@gmail.com